

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

925. An in unione sit exprimendus beneficiorum uniendorum valor &
litigiositas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

n. 22. Corrad. pr. benef. l. 2. c. 15. n. 83. Lott. l. 1. q. 28. n. 166. (ubi: In Episcopopo prorsus necessaria est vocatio tam patroni, seu ejus, cui Ecclesia quoquo modo subest, quam Collatoris) Garc. loc. cit. n. 202. citans Pet. de Perul. de union. c. 3. q. 6. Lamb. de jurep. l. 3. q. 6. n. 2. Mandos. ad reg. 22. q. 8. n. 3. Covar. pratt. q. 9. c. 36. n. 18. Fusc. de visit. l. 2. c. 26. n. 26. Paris. de resign. l. 2. q. 4. n. 11. Zerol. in pr. Ep. p. 1. v. unio. §. 7. dub. 4. &c. juxta Trid. sess. 24. c. 15. & cit. Clem. de statu Monachor. Et quidem ante omnes patroni vocatio, & consensus videtur necessarius; si quidem, ut Lott. loc. cit. n. 167. ex Zabarel. conf. 98. n. 3. Patroni vocatio duplice ratione requiritur, tum scilicet, quod, cum per unionem contingat, Ecclesiam quodammodo capite minui, ejus defensio ipsi Patrono hoc capite competit: tum quia per eandem jam perditur patronatus. Fore tamen unionem validam, si Patronus laicus illi intra quatuor menses non contradixerit, ait Card. Paris. conf. 128. n. 2. vol. 4. apud Tond. loc. cit. n. 12. citans pro se Zabarel. in Clem. i. de suppl. negl. Prelator. n. 11. quem tamen supponere scientiam simul & non contradictionem Patroni ait Tond. & non loqui in terminis unionis.

2. Ampliatur responsio primò: Ita, ut dum sunt plures Patroni, omnium consensus requiratur, & non sufficiat major eorum numerus, sed omnes consentire debeant. Ventrigl. loc. cit. §. 1. n. 22. Tond. loc. cit. n. 10. Lott. loc. cit. n. 170. citans Verall. Decis. 146. p. 3. & citat pro hoc Garcias loc. cit. n. 206. Decis. Rore in Spoletan. Capellans. 17. Jun. 1551. in qua expresse dicitur, unionem factam de beneficio jurispatronatus Laicorum non accende consensu omnium patronorum esse nullam.

3. Ampliatur secundò, ut etiam, dum beneficiū jurispatronatus unitur ad vitam, requirendus sit consensus patroni, cum & sic prejudicetur patrono circa presentationem, dum nimis ea impeditur pro illa vice, qua tale beneficium vacans unitur. Corrad. pr. benef. l. 2. c. 15. n. 85. & 88. ubi ait: tan in unione perpetua, quam temporali requiritur supradictus consensus; cum nullib[us] reperitur expressum, quod requiratur in unionibus tantum perpetuis, sed omnes absque aliqua distinctione dicunt, hujusmodi consensus adhibendum esse in hujusmodi unionibus. &c. Quodsi tamen fieret uno de tali beneficio jurispatronatus non vacante, sed pleno, non videri requiri consensum patroni, ait idem Corrad. cit. n. 88. cum tunc non videatur fieri patrono in aliquo prejudicium, non circa presentationem; cum non vacet, nec per unionem inducatur vacatio: non circa alimenta & processionem; quia Rector Ecclesie, cui fit unio, teutur ad hac praestanda patrono, ut idem Corrad. loc. cit.

4. Ampliatur tertio: ut etiam, dum unio sit per Legatum de latere, requiratur vocatio, & consensus patronorum. Castrop. cit. n. 22. Barbos. loc. cit. n. 50. Garc. loc. cit. n. 211. Idque nou solū, si jurispatronatus est Laicorum, aut mixtum, hoc est, partim Laicorum, partim Ecclesiasticorum, utpote cui derogare non potest; sed etiam, quando est merè Ecclesiasticum. Castrop. Garc. ll. cit. contra Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 12. Tond. loc. cit. n. 13. Sanch. loc. cit. n. 169. Barbos. loc. cit. citantem pro se Lamb. de jurep. l. 3. q. 6. a. 1. n. 4. Rebuffi. in pr. tit. de union. n. 28. quia nullibi in jure concessa est Legato, hanc potestas derogandi jurispatronatus Ecclesiastico in unione beneficiorum;

est enim, possit illi derogare, quoad provisionem talium beneficiorum, inde tamen inferri nequit, idem illum posse quoad unionem, utpote quæ titulum extinguit, adeoque & juspatronatus, & presentationem in perpetuum, seu pro semper afferit. Garc. & Castrop. ll. cit. Idem est ex identitate rationis, dum juspatronatus est quidem Laicorum, sed acquisitum, non ex fundatione, donatione, &c. sed præscriptione, consuetudine, privilegio, ut etiam à Legato uniente requirendus sit consensus horum patronorum, & is huic jurispatronatus quoad faciendam unionem derogare nequeat. Garc. Castrop. ll. cit. contra Azor. Barb. Sanch. ll. cit. Secus est, dum agitur de unione facta per Papam, qui potest derogare jurispatronatus, & ideo valida est unio facta auctoritate Sedis Apostolica, etiam non interveniente consensu patroni Ecclesiastici, si Papa derogavit. Tond. loc. cit. n. 11. citans Card. Paris. conf. 128. n. 24. vol. 4. Rebuffi. conf. 20. vers. quinto responderetur. quod idem erit de patrono Laico, si ei derogavit, uti non minus illi, quam Ecclesiastico derogare potest.

Questio 924. An in executione unionis vobandi sint, qui ei consenserunt?

R Epondeo negativè: Clausula siquidem illa: vocata vocanda, concernit solum illos, qui possunt habere interesse, ac ideo possent contradicere; non autem ad eos, qui ob consensum suum jam præstitum unioni non habent amplius jus contradicendi; & ubi jam præstitus est consensus super gratia, novus non requiritur in ejusdem gratia reformatio, vel executione, aut alio actu accessorio, & consecutivo primi. Card. de Luca de benef. d. 47. n. 5. juncto n. 7.

Questio 925. An in unione sit exprimens beneficiorum uniuendorum valor, & liuistas?

1. R Epondeo ad primum affirmativè: quia aliter constare non poterit, unionem esse necessariam, vel utilem. Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 2. n. 28. Laym. ad c. non potest. de prob. n. 1. in fine, ubi in unioni beneficij unus cum altero beneficio, quo sit per extinctionem beneficii uniti, utrinque verus valor exprimi debet, ut appareat, quanta sit necessitas; quia, cum talis unio odiosa sit, ideo fieri debet præmissa causa cognitione, &c. Hæc tamen intelligenda sunt de unione, quæ postulatur facienda à Papa, vel ejus Legato, quia hi valorem beneficiorum ignorant: fecus de facienda ab Ordinario, cui valor beneficiorum satis perspectus præsumitur. Castrop. loc. cit. citans Rebuffi. ad Reg. 21. Cancell. gl. 3. & seq. Sanch. in Decalogo. l. 7. c. 29. n. 178. Porro qualiter in imperatione beneficij necesse sit, facere mentionem unitorum, dictum alibi. Illud hic notandum, quod habet Glossat. antiq. apud Chok. ibid. n. 12. nempe, quod, si non fecit mentionem de annexis, valorem tamen verum cum annexis expressit, gratia non sit subrepititia, intelligendo id, quando illa annexa erant accessoriæ ad illud beneficium imperiatum; secus si fuissent principalia. Item quod habet ipse Chok. loc. cit. n. 22. quod non sit opus facere mentionem dictæ unionis in imperatione beneficij uniti; si unio vel annexio viribus careat, vel ex defectu potestatis, vel ex defecitu formæ.

2. Respon-

2. Respondeo ad secundum quodcumque affirmati-
vè. *Peris de regn. l. 2. q. 3. n. 61.* ubi : *unio non po-
set fieri de aliquo beneficio, nisi facta mentione sit.* De
quo vide plura supra; ubi : *de unione beneficiorum li-
tigiosorum.*

*Questio 926. An unio fieri possit verbo vel
facto?*

Respondeo negativè, sed debere fieri scripto.
Cast. op. cit. p. 12. §. 4. n. 3. Corrad. *pr. benef.*
l. 4. c. 8. n. 42. ubi : *anio debet fieri non solum verbo,
sed authenticis scripturis, quibus clare probetur dicta
unio, citat pro hoc Maſcard. de probat. concl. 587. n. 1.*
& Rotsam in Thean. benef. 20. Maij. 1587. Garc. cit.
c. 2. n. 226. citans Zerol. in *pr. p. 1. v. unio* §. 8. qui
etiam dicat, quid si verbo, vel facto unirentur be-
neficia, conferentur ea unita iure vacare; & sic
accidisse Beneventi, ubi quādam beneficia erant
unita Seminario solo verbo & facto, & sic unita
per multos annos sterarant, quod cognoscens
Nuicius Apostolicus, tulit sententiam, quā dictas
uniones irritavit, & damnavit Seminarium hoc ad
magnam pecunia quantitatē pro fructibus in-
terea perceptis. Ait etiam Corrad. *loc. cit. n. 20.*
uniones non esse oscitantes faciendas; hinc in Dec-
reto, seu Instrumento unionis, ad excludendam
fraudis suspicionem, opīmūm esse, admibere testes,
qui non sint ipsius Episcopi unientis familiares,
aut domestici; & occurrente deī eorundem be-
neficiorum unitorum vacatione in mensē reservato,
Episcopus de hujusmodi unione à se facta, &
vacatione certam reddat Datariam, transmitten-
do ei scripturas unionem concernentes, quibus
examinitis, si ex illis appareat, unionem fuisse va-
lidam, rejicit supplicationes Papæ porrectas pro
imperatōne illorum beneficiorum unitorum; si
verò aliqua ex scripturis unionis suspicio oriatur,
per quam deprehendatur ejus nullitas, beneficia
sic nulliter unita conferuntur à Papa.

*Questio 927. An, & cur recurratur ad Pa-
pam pro unione facienda?*

Respondeo: Recurri non tantum ad Papam in
casibus, in quibus ipsius præcise auctoritas re-
quiritur; Verum etiam, ubi de illis factis ab Ordinario,
ad illas uniones faciendas forte non instru-
cto sufficie potestate, in futurum dubitari pos-
set. Sic namque nonnullas alias quoque concessio-
nes videmus à Papa confirmari, ut ita non modò
suppleatur defectus solemnitatis, qui in ipsa prima
concessione potuit intervenisse, sed etiam ad cau-
telam, ac pro maiore actus subsistentiā, ut Abb.
conf. 41. n. 3. Gabriel *conf. 82. n. 2. l. 2.* dum etiam,
Cavaler. *Decis. 292. n. 3. & 4.* quando contractus
ex confirmatione Superioris validantur, etiam,
quod ab initio nulli fuisse, sustinuerit in vim
nova concessionis, & sic Papa, dum confirmat
concessiones inferiorum propter superioritatem,
& eminentem potentiam semper aliquid roboris
adjicit priori concessioni. Ita fere Corrad. *pr. benef.*
l. 2. c. 3. n. 93. & 94. ubi etiam ait, confirmationes
à Dataria lapidissime emanatas super inferiorum
concessionibus tres potissimum effectus operari.
Primum, quod majorem ipsi facto præsident auto-
ritatem. Secundum, si quid invalidum, supplea-
tur ejus defectus. Tertium, quod sine Papa
licentia non possit retractari, quod ipse
confirmavit.

PARAGRAPHVS IV

De effectuatione, & probatione unionis.

*Questio 928. Quandam unio dicatur so-
rita suum effectum?*

Respondeo primò juxta ea, quæ suprà; ob-
jectum de unione reservatorum, dicta sunt
ex Lott. l. 1. q. 28. n. 191. aliud nimis est effec-
tuationem unionis, seu unionem esse sortitam
effectum, quoad perfectionem suam intrinsecam,
seu quoad esse, & essentiam suam; quæ effectus
seu perfectio ejus intrinseca datur mox, ac uno
facta est juxta formam à iure & Trident. prescri-
ptam, etiā de cetero beneficium unitum ab ante
quo possellore perget possideri tanquam verus ti-
tulus beneficialis. Aliam verò esse executionem
unionis, seu effectuationem illius quoad execu-
tionem, seu quoad inducendos actu effectus illius.

2. Respondeo secundò, loquendo nunc de effec-
tuatione hac unionis quoad executionem illius;
de hac enim effectuatione sermo est, dum quatuor
num unio sortita sit effectum ad hoc, ut non
detur locus revocationi, de qua in *Regula 12. Can-*
cell. & in Trid. sess. 7. c. 6. Unio facta, etiam au-
toritate Papæ, seu ab ipso Papa, vivente adhuc
Rector beneſicii non dicitur effectum suum sortita,
nisi post mortem dicti Rectoři; quia cense-
tur facta sine illius præjudicio. *Pith. ad rit. de pri-
vileg. n. 35.* hinc antequam vacet dictum beneſi-
cium per cessum vel deceſsum dicti Rectoři *Garc.*
p. 12. c. 2. n. 97. *Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 4.*
n. 2. citantes *Mandos. ad reg. 12. Cancell. q. 5. n. 2.*

3. Respondeo tertio: Unio facta tam de bene-
ſicio vacante, quam de beneficio pleno, in ordine
ad effectum dispositionis Trident. *loc. cit.* (ubi da-
tur facultas Ordinarii visitandi, & examinandi
uniones factas à 40. annis citra, quæ non sunt effe-
ctuata) & ad effectum *Regula 12. Cancell. revoca-*
tio ſunionum, non sortitarum ſuum effectum, tum prius,
& non ante censetur, & dicitur sortita ſuum effec-
tum, quando vigore illius unionis capta est posſeſ-
ſio beneficii uniti vacantis, *Ventrigh. 10. 2. anno.*
8. §. 2. n. 30. citans *Riccius. in pr. p. 1. refol. 386.*
per tot. editione ult. *Castrop. loc. cit. Garc. loc. cit.*
n. 281. & seq. citans pro hoc *Mandos. ubi ante. n. 3.*
Hojud. *de incamp. p. 2. c. 3. n. 21.* *Glosat. antiqu. in*
dicā Reg. revocatoriam. n. 5. qui etiam dicit, ema-
nasse quandam Extrav. Martini V. quæ declareret
illam regulam, in quantum dicit, nisi sortita ſunt
effectum, scilicet quando non est ſecuta posſeſſio.
Chok. ad eand. reg. n. 21. *Lott. p. 1. q. 29. n. 27.* qui
tamen diſtinguit, ita, ut id admittat in unione,
qua sit prioris tituli extinctiva; in implici vero
dismembratione fructuum intacta substantia tituli
dicit dicendum contrarium. Limitat etiam repon-
ſionem *Glosat. antiqu. loc. cit.* nisi stererit per illum,
in cuius favorem facta unio, quod minus cepit
posſeſſionem; eo quod v. g. dicitur capere posſeſſionem,
explicando pinguis beneficium; quia
dolus & fraus ſuffragari non debent. Secus est, si
voluſiſſet capere posſeſſionem, & pro ea capienda
fecifer, quod & in quantum in eis fuſſet, *Garc.*
loc. cit. n. 193.

4. Respondeo quartò: Non tamen requiri-